

Έπι κοινωνία 'εν τύπῳ

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Το προσωπικό και κοινωνικό ασυνείδητο

Μια ανάλυση της πραγματικότητας του ανθρώπου και της κοινωνίας

Οι αναφορές περιλαμβάνονται στο βιβλίο του Carl Jung "Το αρχέτυπο του ολοκληρωτισμού" των εκδόσεων Σταγειρία, το οποίο τυπώθηκε το 1990.

Κάθε ανθρώπινο ον έχει μια "σκιά". "Όλοι κλείνουμε μέσα μας έναν -στατιστικό- εγκληματία, όπως και έναν αντίστοιχο τρελό ή άγιο". Η φύση του εντός μας θηρίου είναι η "πανίσχυρη τάση για κυριαρχία". Αυτή η τάση είναι υπαρκτή σε όλα τα ανθρώπινα όντα. Επειδή αναγνωρίζεται μέσα μας και αντίκειται των νόμων του κράτους και της θρησκείας, την αρνούμαστε και την απωθούμε από τη συνειδησή μας. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι με αυτό τον τρόπο "ξεμπερδέψαμε". Απεναντίας, αυτή η ανώριμη στάση απέναντι στη μοχθηρή όψη του εαυτού μας -η άρνησή της- έχει ως επικίνδυνη συνέπεια να "βλέπουμε στον αντίπαλο, τα δικά μας σφάλματα μεγαλωμένα σε απίστευτο βαθμό". Αυτό δεν σημαίνει ότι οι άλλοι είναι άγιοι και εμείς οι κακοί αλλά ότι ο καθένας προβάλλει στον άλλο τη σκιά του.

Σε κάθε λαό, "η ήττα και η κοινωνική καταστροφή αυξάνουν το αγελαίο ένστικτο". Η "έλλειψη προσανατολισμού στο συνειδητό αντισταθμίζεται με το αρχέτυπο της τάξης στο ασυνείδητο". Μέσα σε συνθηκές απόγνωσης, πανικού και φόβου, ελκόμαστε από σύμβολα τάξης, από "φύρερ", από "σωτήρες", από μοντέλα "ολοκληρωτικού κράτους", που "θα αναλάβει την ευθύνη" -για λογαριασμό μας. Αν όμως "τα σύμβολα της τάξης δεν αφομοιωθούν από το συνειδητό, οι δυνάμεις που εκφράζονται μέσα από αυτά, θα συσσωρευτούν σε επικίνδυνο σημείο". Στις συνθηκές διάχυτου φόβου, "το άτομο εξαφανίζεται ολοκληρωτικά", και κυριαρχεί "ένα γενικό αμόκ, μια παγκόσμια και μοιραία δύναμη, που ενάντια στη συντριπτική της επίδραση, το άτομο είναι ανίκανο να αμυνθεί". Αυτές οι συνθηκές δημιουργούν τους όχλους. Όμως, ο "όχλος είναι από τη φύση του πάντα ανώνυμος και ανεύθυνος". "Μια τέτοια κατάσταση δημιουργεί τις προϋποθέσεις για το συλλογικό έγκλημα".

Στην ιστορία διαγράφεται η σταδιακή ανάδυση νέων ρευμάτων ιδεών. Έχουμε όμως την τάση να μετατρέπουμε τις ιδέες σε "ισμούς" και σε "μεγάλα σωτήρια" σχέδια τα οποία όμως είναι πολύ μακράν της αρχικής ιδέας από την οποία εμπνεύστηκαν. Έτσι, το ότι "το μεγάλο σχέδιο αποτυγχά-

Κοπή Πρωτοχρονιάτικης Πίτας

νει, αυτό οφείλεται στο ότι ο άνθρωπος είναι μια αποτυχία. Γι' αυτό δεν χρειάζεται παρά κοινός νους για να αρχίσει κανείς να διορθώνει τον εαυτό του. Αλλά επειδή δεν μπορεί πια να βασίζεται σε εξωτερικές αυθεντίες, πρέπει να γνωρίζει και να κατανοεί την πιο ατομική και μύχια βάση της υποκειμενικής του ύπαρξης για να χτίσει τα θεμέλιά του στα αιώνια δεδομένα της ανθρώπινης ψυχής".

"Η ορθολογική μας στάση θέλει να μας κάνει να πιστεύουμε ότι μπορούμε να κάνουμε θαύματα με τις οργανώσεις, με την επιβολή νέων νόμων, ή με παρόμοιες καλοπροαίρετες επινοήσεις. Αλλά, στην ουσία, το πνεύμα του έθνους μπορεί να αναθεωρηθεί μόνο με μια αλλαγή στη στάση του ατόμου".

Carl Jung

Γράφω αυτή την επιστολή από μια εσωτερική πίστη να μιλήσω για τον Γέροντα Πορφύριο, που κοιμήθηκε πριν από 40 μέρες. Έζησα τόσα γεγονότα 14 χρόνια κοντά του, σαν ένας από τους γιατρούς του, που δεν πρέπει να τα κρύψω από τους αδελφούς μου. Θα διηγηθώ μερικά περιστατικά, που παρουσιάζουν τον Γέροντα σαν άρρωστο και σαν γιατρό. Συγχωρέστε μου τα προσωπικά στοιχεία, που αν αφαιρεθούν αλλοιώνουν τα γεγονότα. Ασφαλώς, άλλοι έζησαν άλλες συγκινήσεις κοντά του. Και δεν πρέπει να χαθούν, γιατί αποτελούν σημάδια της άγιας βιοτής του, αποδείξεις της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μας και υποθήκες για ολόκληρη τη γενιά μας.

Ο γέροντας και η αρρώστιά του

Ήταν πραγματικά άρρωστος. Με πλήθος αρρώστιες επάνω του. Τα περισσότερά του συστήματα έπασχαν. Προσωπικά διεπίστωσα: έμφραγμα μυοκαρδίου (πρόσθιο διαφραγματικό με πλαγία ισχαιμία), χρόνια νεφρική ανεπάρκεια, έλκος δωδεκαδακτύλου (με επανειλημμένες γαστρορραγίες), χειρουργηθείς καταρράκτης (με αποβολή του φακού και τύφλωση), έρπητς ζωστήρ στο πρόσωπο, σταφυλοκοκκική δερματίτιδα στο χέρι, βουβωνοκλήλη (με συχνή περισίφιξη), χρόνια βρογχίτιδα, αδένωμα της υποφύσεως στο κρανίο.

Και η υπομονή του ιδίως. Όταν είχε τον έρπηττα σε έξαρση και όλο το δεξιό του πρόσωπο (τριχότυπο κεφαλή, παρειά, αυτί, σαγόνη) ήταν μια ανοιχτή πληγή, τον ερώτησα πόσο έντονο πόνο αισθάνεται· μου απάντησε: "Σαν να ακουμπάω το δεξί μου μάγουλο σε τηγάνι με ζεματιστό λάδι". Και ήταν απόλυτα ήρεμος. Δεν άφηνε ούτε υποψίες ότι υποφέρει, ούτε να βογγιτό.

Πολλές φορές, ενώ βρισκόμουν στο κελί του και κουβεντιάζαμε, συνέβαινε περισίφιξη της βουβωνοκλήλης του, πάντα επώδυνη. Δεν ζητούσε βοήθεια. Αγωνιζόταν να την ανατέξει μόνος του κάτω από τις κουβέρτες του. Κανείς δεν μιλούσε, ενώ από τα χείλη του ακουγόταν ψιθυριστά, με μια ανεπανόλητη γαλήνη, το "Κύριε 'Ιησού Χριστέ, ελέησέ μας".

Μερικοί τον παρεξήγησαν κάποτε που φίλησαν το χέρι του καλυμμένο με μια γάζα, νομίζοντας ότι σιχαίνεται. Ήταν η εποχή που εμείς το καλύψαμε, γιατί είχε την σταφυλοκοκκική δερματίτιδα και ήταν ολόκληρο ξεσελωμένο.

Αλλ' η κουβέντα μας ένα βράδυ, μετά την καρδιολογική εξέταση και το τυπικό ηλεκτροκαρδιογράφημα, με συνεκλόνησε. Ούτε φαντάσθηκα ποτέ ότι θα μπορούσε ένας άνθρωπος να αντιμετωπίσει έτσι την αρρώστια του. Μου είπε: "Θα σου εξομολογηθώ κάτι, άλλα να μείνει μυστικό. Έχω καρκίνο στην υπόφυση. Ήδη αισθάνομαι τη γλώσσα μου μεγαλωμένη και δεν γυρίζει καλά μέσα στη στοματική κοιλότητα". Ύστερα μου ανέλυσε ιατρικά και σωστά τη λειτουργία των ενδοκρινών αδένων και κατέληξε: "Πρέπει να ξέρεις ότι όταν ήμουν καλογεράκος -ίσως 16 χρονών- στο Άγιο Όρος αισθανόμουνά τόσο ευτυχισμένος, ιδίως μετά τη Θεία Κοινωνία, ώστε έβγαινα στο δάσος και με δάκρυα φώναζα: Δόξα σοι, Κύριε! Ήρθες ολόκληρος μέσα μου· σε μένα τον μικρό και αμαρτωλό· εσύ ο Χριστός μου, που σταυρώθηκες και πόνεσες για μένα και σήκωσες τις αμαρτίες μου. Κι ενώ τι κάνω για σένα; Ποιον πόνο υποφέρω για σένα; Κύριε, στείλε μου έναν καρκίνο! Χριστέ μου, χάρισέ μου έναν καρκίνο, να υποφέρω και 'γώ μαζί Σου! Αυτή την προσευχή την έκανα συνέχεια και μετά το εξομολογήθηκα στους Γεροντάδες μου. Εκείνοι μου σύστησαν να μην την επαναλάβω,

γιατί εκπεριράζω το Θεό. Ξέρει εκείνος τί θα κάνει. Δεν την ξανάκανα αυτή την προσευχή. Αλλά τώρα, Γιωργάκη μου, μου τον έστειλε τον καρκίνο! Καταλαβαίνεις την ευεργεσία; Έστω και αργά, θα υποφέρω λίγο μαζί του". Έμεινα ενεδός. Πρώτη φορά στην ιατρική σταδιοδρομία μου άκουγα τη φράση: "Δόξα τω Θεώ, έχω καρκίνο!" Είχα ξεχάσει ότι μπροστά μου δεν βρισκόταν άνθρωπος κοινός· ήταν ο γέροντας Πορφύριος.

Όστόσο ποτέ δεν αρνήθηκε την ιατρική βοήθεια των πολλών γιατρών - πνευματικών του παιδιών. Μάλιστα μια μέρα τον ερώτησα: "Γιατί πολλοί πνευματικοί άνθρωποι, κυρίως μοναχοί, αρνούνται την ιατρική βοήθεια, πιστεύοντας ότι θα τους βοηθήσει κατ' ευθείαν η Παναγία;" Μου απάντησε: "Είναι εγωισμός -πονηρή ενέργεια- να νομίζεις ότι ο Θεός θα κάνει, κατ' εξαίρεση από τους πολλούς, θαυματουργική επέμβαση για σένα. Ο Θεός κάνει θαύματα και τώρα, αλλά εσύ δεν πρέπει να το προσδοκάς για σένα. Είναι εγωιστική εξαίρεση. Άλλωστε και μέσω των γιατρών ο 'Ιδιος Θεός ενεργεί." Ιατρούς και φάρμακα Κύριος έδωκεν", λέει η άγια Γραφή.

Δεχόταν δε μόνο την κλασική ιατρική, πολλά κεφάλαια της οποίας γνώριζε άριστα. Με την εμπειρία του από τη μακρά θητεία στην Πολυκλινική Αθηνών και με το θεϊκό "χάρισμά" του έβλεπε βαθύτερα την αρρώστια και πολλές φορές μας στρίμωχνε με σαφώς επιστημονικές ερωτήσεις.

Ο γέροντας θεραπεύει

Ειδικότητα του η "ηλεκδιαγνωστική"! Έβλεπε με καταπληκτική ακρίβεια αλλαγές στον εαυτό του και σε άλλους· συχνά και στους γιατρούς του.

Ο ίδιος μου διηγήθηκε ότι διέγνωσε υπογοναδισμό σε έναν νέο μόνο κοιτάζοντάς τον, κάναμε μια σπονδυλότομη σε μια μοναχή που βρισκόταν σε άλλη πόλη. Είναι ίσως χιλιάδες αυτοί που δέχθηκαν τη διαγνωστική του ενέργεια και επιβεβαιώθηκε η νόσος τους αργότερα και επιστημονικά.

Εδώ θα αναφέρω μια αυτοδιάγνωσή του. Διαπίστωσε μεταβολές στο ηλεκτροκαρδιογράφημά του, χωρίς καρδιογράφο. Ένα βράδυ μου τηλεφώνησε ανήσυχος: "Έλα, έστω και αργά, και θα δεις αλλοιώσεις στο καρδιογράφημα. Πονάω σήμερα, πολλές φορές και ο πόνος είναι σαφώς στηθαγχικός". Διαπίστωσα πράγματι ισχαιμικές μεταβολές (στις απαγωγές V3-V6) και τον ρώτησα σε ποιο stress βρέθηκε σήμερα. Αρχισε να κλαίει και με διακοπές να μου περιγράφει λεπτομερώς σκηνές από τις οδομαχίες στη Ρουμανία. Ήταν η ημέρα της εξεγέρσεως του λαού κατά του Τσαουσέσκου και με το "χάρισμά" του έβλεπε τους πυροβολισμούς και τους θανάτους στις πλατείες, όπως τις δημοσίευαν οι εφημερίδες τις επόμενες ημέρες. Συνέχισε να κλαίει και τον παρεκάλεσα να ζητήσει από τον Θεό να του αφαιρέσει για λίγο αυτή τη "δράση". Η καρδιά του βρισκόταν σε κίνδυνο από την ένταση. Θα μπορούσε να κάνει επέκταση του εμφράγματός του. Στην ίδια ένταση βρισκόμουν κι εγώ, βλέποντας την ευαισθησία της "άλλης" καρδιάς ενός αγίου. Έκρυσμα τα μάτια μου με το περιγράφημα και σκεφτόμουν: Τί σημασία έχουν, Γέροντα, για σένα τα νιτρούδη αντιστηθαγχικά φάρμακα, που ετοιμάζομαι να σου δώσω; Εσύ δεν είσαι εκ του κόσμου τούτου. Η καρδιά σου χτυπά στον Ωρωπό και ζει στη Ρουμανία. Στο ηλεκτροκαρδιογράφημα η καρδιά φαίνεται με ισχαιμική "κατάσπαση" του ST διαστήματος, αλλά στην πραγματικότητα βρίσκεται σε μεγάλη "ανάσπαση" προς τον ουρανό. Έφυγα αργά με τον τρόπο ότι είδα λίγο από το φως ενός αγίου.

Εγώ -πηγαίνα στο κελί του σαν διαγνωστής-γιατρός, αλλά πολλές ήταν οι φορές που εκείνος έκανε διαγνώσεις για μένα. Θα αναφέρω δύο; Είχα χειρουργηθεί από τον καθηγητή κ. Βασ. Γαλεμάτη (δύο βουβωνοκλήλες ταυτόχρονα) και ενώ ήμουν στη φάση της αναρρώσεως πήγαμε με τη γυναίκα μου στον Ωρωπό. Δεν ξέρω αν είχε μά-

θει από φίλους ότι ήμουν χειρουργημένος, αλλά μόλις μπήκαμε με κοίταξε επίμονα για πολλή ώρα στην κοιλιά και μου είπε: "Βλέπω ότι δεξιά έγινε καλή εγχείρηση, αλλά αριστερά αριστοτεχνική· γιατί σε περιποιήθηκε τόσο εκεί;" Η γυναίκα μου μου έκανε νόημα: "Τί λέει ο Γέροντας;" Δεν είχα πει ούτε σε εκείνη ούτε σε άλλον ότι ο χειρουργός είχε εφαρμόσει τη μέθοδο Souldaice αριστερά, επειδή ήταν η κήλη μεγάλη. Ο γέροντας το "είδε".

Τον Δεκέμβριο του 1990 ήμουν στο κρεβάτι με την πολλοστή γαστρορραγία μου. Σε κάποια στιγμή έντονο προβληματισμού μου, αν πρέπει να χειρουργηθώ ή όχι, χτύπησε το τηλέφωνο. Μεταφέρω αυτούσια τα λόγια του Γέροντα: "Αυτές τις μέρες σε επισκέπτομαι συχνά και με το "χάρισμά" που μου έδωσε ο Θεός ενεργώ θεραπευτικά. Ποτέ δεν είχα μπει στο σπίτι σου τόσες πολλές φορές σε λίγες μέρες... Κάτι μου λέει να μην το χειρουργήσεις τώρα, αλλά να αλλάξεις τρόπο ζωής, να χαλαρώσεις. Άφησε το χειρουργείο να το σκεφθούμε αργότερα. Τι κάνω εγώ τώρα, τον γιατρό στον γιατρό; (γελάει). Να ξεκουράζεσαι περισσότερο, γιατί σε αγαπάει ο κόσμος. Μου έφαγες τη δόξα (γελάει)". Φαντάζεσθε πώς ένοιωσα κάτω από αυτή την προστατευτική του παρουσία.

Αγαπούσε τόσο πολύ όλους τους ανθρώπους που του πλησιάζαν και, φυσικά, και τους γιατρούς του, ώστε να ενεργοποιεί για μας το θεραπευτικό χάρισμά του. Όσοι τον πλησιάζαν ανεπιτήδευτα έχουν παρόμοιες εμπειρίες. Πολλές φορές έπαιρνα μαζί μου φιλική ή συγγενικά πρόσωπα, που εξελίσσονταν όταν άρχιζε να μιλάει για το πρόβλημά τους, χωρίς εγώ να τον ενημερώσω εκ των προτέρων. Κάποια κυρία, φεύγοντας, ήθελε να δώσω όρκο ότι δεν του μίλησα για κείνη πριν πάμε στον Ωρωπό.

Το χάρισμά του τον έκανε περισσότερο ευαίσθητο απέναντι στον ανθρώπινο πόνο. Ένα σούρουπο δέκοψαν την καρδιολογική εξέταση οι μοναχές, γιατί έξω είχαν συγκεντρωθεί πολλοί άνθρωποι και περίμεναν να πάρουν την ευχή του πριν νυχτώσει. Βγήκα έξω από το κελί και οι επισκέπτες φίλησαν απλάως το χέρι του. Ήταν κουρασμένος και δεν μίλησε σε κανένα. Η τελευταία κυρία βγήκε κλαίγοντας. Όταν ξαναμπήκα βρήκα τον γέροντα να κλαίει. "Αυτά παθαίνω πάντα, μου είπε. Είδα τώρα αυτή τη μητέρα να τη δέρνει αύριο ο ναρκομανής γιός της για να του δώσει χρήματα. Και η καημένη ασφαλώς θα σκανδαλίσθηκε που έχει τέτοιο πρόβλημα και έφυγε χωρίς βοήθεια... Τι μπορέσει εσύ να κάνεις, φτωχέ Πορφύριε... Κύριε Ιησού..." Και επανέλαβε πολλές φορές ψιθυριστά τη λέξη "Ιησού".

Ήταν τόσο απλός και γλυκός άνθρωπος ώστε να μη κωλύεσαι να του απευθύνεις οποιαδήποτε ανόητη ερώτηση. Έτσι μια μέρα τον προκάλεσα αδιάκριτα: "Πώς ξέρεις, γέροντα, ότι αυτό το προορατικό σου χάρισμα είναι από τον Θεό και όχι από τον διάβολο;" Γέλασε καλοκάγαθα και μου είπε: "Το δοκίμασα. Είναι εκ Θεού γιατί δεν λανθάνει. Να σου δώσω παράδειγμα: Η νεωκόρος στην Πολυκλινική πόναγε στον δεξιό άνω γομφίο και κράγαγε το δεξιό μάγουλό της. Της είπα ότι είναι χαλασμένος ο αριστερός γομφίος. Εκείνη επέμενε, αλλ' όταν γύρισε από τον οδοντίατρο μου είπε ενθουσιασμένη ότι είχα δίκαιο. Στην ακτινογραφία η βλάβη ήταν αριστερά, αλλ' αισθανόταν τον πόνο δεξιά, επειδή ήταν στο ίδιο νευροτόμιο. Αν, λοιπόν, ήταν από τον πονηρό, αυτή η προόραση θα βασιζόταν στο αίσθημα του ασθενούς και θα 'βγαινε λανθασμένη. Του Θεού η ενέργεια δεν σφάλει".

Ο Γέροντας σαν γιατρός μου δεν "έβλεπε" μόνο τις σωματικές μου ασθένειες. Φρόντιζε και για τις πολλές πνευματικές ατέλειές μου. Προσπάθειά του να βρω την ταπεινώση. Ένα απόγευμα μου τηλεφώνησε στο 'Ιατρείο, ακριβώς μετά την υπερβολική εκδήλωση αγάπης ενός ζεύγους ασθενών μου που περιποιήθηκα. Μεταφέρω τα

λόγια του: "Γιωργάκη, είμαι ο γέροντας. Εμείς οι δύο θα πάμε μαζί στην κόλαση. Θα ακούσουμε: Άφρον, άφρον, ταύτη τη νυκτί την ψυχρήν σου απαιτούσι από σου... Τα αγαθά σου εν τη ζωή σου απήλασες, α δε ητοιμάσας τίς έσται;" Τον δέικομα: "Τι απολαύσαμε, γέροντα, σ' αυτή τη ζωή; Το σαράβαλο αυτοκίνητο, το άδαιο βιβλιάριο ή τον ανύπαρκο ύπνο μας;" Απάντησε απτόμομα: "Τι είναι αυτά που λες; Δεν σου λέει ο κόσμος: Τι καλός γιατρός που είσαι; Μας αγαπάς, μας φροντίζεις, δεν μας γδέρνεις. Και σύ τα αποδέχεσαι, το χάφτεις. Ε! Τον έχασες τον μισθό σου. Το ίδιο παθαίνω και εγώ. Μου λένε πως έχω "χαρίσματα", πως μπορώ να τους ακουμπήσω και να κάνω θαύματα, πως είμαι άγιος. Και τα χάφτω, ο ανόητος και αδύναμος. Ε! Γι' αυτό σου είπα ότι μαζί θα πάμε στην κόλαση!" "Αν είναι να πάμε μαζί", του απάντησα, "πάμε και στην κόλαση!" Κι εκείνος έκλεισε το τηλέφωνο, λέγοντας: "Εγώ σου μιλάω σοβαρά και σύ πάντα αστειεύεσαι. Καλή μετάνοια και στους δύο μας".

Άλλη μέρα ήμουν βαρύθυμος, σκεπτικόμενος ότι έφυγαν τα περισσότερα χρόνια μου άκαρπα μέσα από άχρηστες καθημερινές λεπτομέρειες. Τηλεφώνησε ο γέροντας και με αναπέρωσε με δυό-τρεις φράσεις του: "Ακουσες ποτέ, γιατρέ, το "ου μη φέυσονται θανάτου"; Μπορούμε, αν θέλουμε, να αποφύγουμε την πεθαιμένη. Αρκεί να αγαθήσουμε τον Χριστό. Και συ "έξ όλης της καρδιάς σου", κύριε καρδιολόγε" (υελάει).

Ο Γέροντας δεν ήταν μόνο γιατρός. Ήταν και κτηνίατρος. Αγαπούσε τα ζώα. Εξημέρωσε επιθετικούς παπαγάλους και τους έμαθε την Ευχή. Εξεπλάγην όταν άκουσε μέσα στο κελί του παπαγάλο να επαναλαμβάνει την ευχή. "Είναι πιο πνευματικός από μένα", είπε. "Εγώ αποκάμνω και κοιμούμαι, αλλ' αυτός αργυρνεύει". Τελευταία προσπαθούσε να εξημέρωσει έναν αετό. Κάποιο Σαββατοκύριακο, στη Βόρειο Εύβοια που ησύχαζε, συνέβη το εξής, που μου διηγήθηκε ο ίδιος: "Μια τσοπάνισσα παρακάλεσε να διαβάσω μια ευχή στο κοπάδι της, γιατί άρρωσταίαν τα γίδια της. Συμφώνησα και έφεραν όλο το κοπάδι κοντά στο εκκληράκι που έμενα. Στάθηκαν μπροστά στο κοπάδι, σήκωσα το χέρι μου ψηλά και είπα διάφορες προσευχές από ψαλμικούς στίχους που αναφέρονται στην κτίση. Επικρατούσε απόλυτη σιωπή στο ζώα. Κανένα δεν κουνιόταν. Ύστερα κατέβασα τα χέρια μου και ο τράγος κινήθηκε μόνος του. Ήρθε κοντά, μου φίλησε το χέρι και υποχώρησε ήρεμα... Τα λέω σωστά, Πηνελόπη;" φώναζε στην ανιμιά του, που στεκόταν πιο πέρα. "Ναι, γέροντα. Ακριβώς έτσι έγιναν. Εγώ ήμουν εκει".

Κάθε φορά που πήγαινα στον π. Πορφύριο με συνείχε ο φόβος μήπως αυτή είναι η τελευταία φορά που τον εξετάζω. Έτσι φρονίζα να κάνω ψηλάφηση καρδιακής σύσωσης και καρωτίδων για αρκετή ώρα, με τη βεβαιότητα ότι ψηλάφω το σώμα ενός αυριανού άγιου της ορθόδοξου Εκκλησίας μας. Όταν έπειρα να χέρι μου από το προκάρδιο, επαναλάμβανε το "Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησε του κόσμο σου". Πόσα να οφείλει άραγε αυτός ο κόσμος, η γενιά μας, σ' αυτές τις προσευχές του γέροντα Πορφύριου! Και πόσα του οφείλω εγώ προσωπικά!

Φεύγοντας, έσκυβα να πάρω την ευχή του και άλλοτε μου έδινε ένα χαστούκι (ήταν η άκρα εκδήλωση της χαράς του) ή άλλοτε έσφιγγε το κεφάλι μου στα δυο του χέρια, λέγοντας την ευχή (ήταν το δικό του ηλεκτροεγκεφαλογράφημα).

Τώρα εξηγώ γιατί ο Θεός φύτεψε μέσα μου την επιθυμία να σπουδάσω ιατρική σε μεγάλη ηλικία και να γίνω καρδιολόγος. Ήθελε να γνωρίσω και να ψηλαφήσω από κοντά τον απλό, προσήνη και χαρισματικό άγιο γέροντα Πορφύριο Μπαϊρακτάρη.

Κάποια μέρα μου είπε: "Όταν φύγω θα είμαι πιο κοντά σας. Μετά θάνατον καταγράφονται οι αποστάσεις". Έλπίζω τώρα να μπαίνει ευκολότερα στα στήπια μας και στις καρδιές μας.

Γεώργιος Παπαζάχος
Έπίκ. Καθηγητής Καρδιολογίας
ΣΥΝΑΞΗ: Τεύχος 4 ΙΑΝ.-Μαρ. 1992.

Ιογενείς Ηπατίτιδες: Μύθοι και Αλήθειες

Όταν αναφέρεται στο ιατρείο ή στο νοσοκομείο ο όρος «**ηπατίτιδα**» έχω παρατηρήσει ότι συχνά προκαλεί φόβο/δέος ή ακόμη και αποστροφή σε πολλούς ασθενείς, συνοδούς, αλλά ακόμη και σε εργαζόμενους στον χώρο της υγείας, γιατρούς, νοσηλευτές.

Σκοπός μου είναι να ξεκαθαρίσουμε ορισμένες παρεξηγήσεις-μύθους που υπάρχουν σε πολύ κόσμο γύρω από τη νοσολογική οντότητα ηπατίτιδα.

Καταρχήν ο όρος ηπατίτιδα αναφέρεται για όλα τα νοσήματα που προκαλούν φλεγμονή στο ήπαρ, η οποία συνήθως ανιχνεύεται από την αύξηση των τρανσαμινασών (ALT,AST) >1,5 φορά από το ανώτερο φυσιολογικό όριο, στον βιοχημικό έλεγχο. Μέσα σε αυτά τα νοσήματα (πλην της ιογενούς ηπατίτιδας) συγκαταλέγονται, και μάλιστα σε μεγάλη συχνότητα, η φαρμακευτική ηπατίτιδα, η σπειροπλατίτιδα (από λίπος στο ήπαρ), η αλκοολική ηπατίτιδα, η αυτοάνοση ηπατίτιδα, και διάφορα μεταβολικά ή σπάνια κληρονομικά νοσήματα (έλλειψη α1-ανθρωψίνης, v.Wilson κ.α).

Η ιογενής ηπατίτιδα προκαλείται από 5 διαφορετικούς ιούς Α,Β,С,D,E και εκδηλώνεται είτε ως οξεία ηπατίτιδα (συμπτωματική ή ασυμπτωματική) συχνά με ίκτερο και γαστρεντερικά ενόχληματα και πυρετό, είτε ως χρόνια ηπατίτιδα η οποία συνήθως είναι ασυμπτωματική και ανιχνεύεται σε τυχαίο έλεγχο. Ανάλογα με τον τύπο του ιού και την ηλικία του ατόμου υπάρχει μεγάλη ποικιλία τόσο στις εκδηλώσεις-συμπτώματα, όσο και τη μολυσματικότητα-μετάδοση, τη μετάπτωση σε χρόνιατητα, τη θεραπεία και τους κινδύνους ανάπτυξης κίρρωσης ή/και ηπατοκυτταρικού καρκίνου.

ΜΥΘΟΣ 1: Πρέπει να αποφεύγουμε τους φορείς ηπατίτιδας διότι και με απλή επαφή κινδυνεύουμε να μολυνθούμε.

ΑΛΗΘΕΙΑ: Οι ιογενείς ηπατίτιδες δεν μεταδίδονται δια της απλής επαφής.

Ο ιός της ηπατίτιδας Α (ο οποίος προκαλεί ΜΟΝΟ ΟΞΕΙΑ ηπατίτιδα) μεταδίδεται δια της κοπρανοστοματικής οδού. Γιαυτό και οι ασθενείς οι πάσχοντες από οξεία ηπατίτιδα Α πρέπει να έχουν ατομικά είδη υγιεινής-τουαλέτα και σκεύη. Βέβαια η επαφή με υγρά του σώματος ασθενή (για 30-40 ημέρες) πάσχοντα από οξεία ηπατίτιδα Α, χωρίς τήρηση των κανόνων υγιεινής (γάντια,πλύσιμο χεριών) είναι δυνατόν να προκαλέσει μόλυνση.

Οι ιοί της ηπατίτιδας Β και С (οι οποίοι προκαλούν κυρίως ΧΡΟΝΙΑ ηπατίτιδα και σπανιότερα οξεία) μεταδίδονται παρανετρικά δηλαδή κυρίως από τραυματισμούς-ενέσεις από μολυσμένες σύριγγες ή άλλα αιχμηρά αντικείμενα και σπανιότερα από σεξουαλική επαφή ή από την έγκυο μητέρα στο νεογνό κατά τον τοκετό. Η μετάδοση των ηπατιδίων Β και С με απλή επαφή είναι εξαιρετικά δύσκολη-σπάνια και μπορεί να συμβεί μόνο όταν ο ιός έλθει σε επαφή με πληγή στο δέρμα ή βλεννογόνους και πετύχει να μπει στο σώμα σε αρκετή ποσότητα, ώστε ξεπερνώντας την άμυνα του οργανισμού να προκαλέσει λοίμωξη. Η τήρηση των βασικών κανόνων υγιεινής και η αυστηρά προσωπική χρήση των ατομικών ειδών (ξυραφάκια, οδοντόβουρτσες) από τους φορείς είναι ασφαλείς μέθοδοι προστασίας.

ΜΥΘΟΣ 2: Δεν χρειάζεται εμβολιασμός για τις ηπατίτιδες.

ΑΛΗΘΕΙΑ: Ο εμβολιασμός για την ηπατίτιδα Β (για ΟΛΑ τα παιδιά) αλλά και για τους ανεμβολιαστούς ενήλικες υψηλού κινδύνου (κυρίως για τους ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ) είναι απολύτως απαραίτητος και χωρίς κανένα απολύτως κίνδυνο. Σημειώνεται ότι η από ετών χρήση παγκοσμίως εκατοντάδων εκατομμυρίων εμβολίων για την ηπατίτιδα Β καθιστά απολύτως ασφαλή τη χρήση αυτού του εμβολίου, με αποτελεσματικότητα >90%. Το ίδιο ισχύει και για την ηπατίτιδα Α με τη διαφορά ότι πολλοί ενήλικες Έλληνες έχουν ήδη αντισώματα (από αφανή επαφή με τον ιό στην παιδική ηλικία) οπότε δεν χρειάζονται εμβολιασμό, ο οποίος όμως είναι απαραίτητος για όσους δεν έχουν αντισώματα και ταξιδεύουν σε χώρες υψηλής ενδημικότητας (Ασία-Αφρική) με χαμηλά standards υγιεινής. Για

την ηπατίτιδα С δυστυχώς δεν έχει ακόμα δημιουργηθεί αποτελεσματικό εμβόλιο (λόγω της υπερμεταβλητότητας του ιού) και έτσι παραμένει αποτελεσματικότερη μέθοδος πρόληψης ο ορθός έλεγχος των μεταγίσεων, των μεθόδων αποστείρωσης και η μίας χρήσης σύριγγες, μέθοδοι που έχουν ήδη σημαντικά μειώσει την επιπτώση της νόσου.

ΜΥΘΟΣ 3: Η πλέον επικίνδυνη ηπατίτιδα είναι η С
ΑΛΗΘΕΙΑ: Πέρα από το γεγονός ότι η ηπατίτιδα С μεταπίπτει συχνότερα σε χροניות(80-90%) η αλήθεια είναι ότι οι ασθενείς με οξεία ή/και χρόνια ηπατίτιδα Β είναι σε μεγαλύτερο κίνδυνο να τους εξής λόγους: **1)** Η οξεία ηπατίτιδα Β είναι βαρύτερης μορφής με σημαντική θνητότητα ιδιαίτερα αν είναι οξεία επί χρονίας, **2)** Ο ιός της ηπατίτιδας Β είναι καρκινογόνος (θεωρείται ο πλέον διαδεδομένος λοιμώδης καρκινογόνος παράγων παγκοσμίως) καθότι ενσωματώνεται στο DNA των ηπατοκυττάρων δημιουργεί ηπατοκυτταρικό καρκίνωμα σε πολλαπλάσια συχνότητα στους φορείς της ηπατίτιδας Β. **3)** Η εξέλιξη χρονικά σε χρόνια ηπατοπάθεια με επιπλοκές-κίρρωση ήπατος αν και στις δύο μορφές χρόνιας ηπατίτιδας Β και С είναι παρόμοια (20-30 χρόνια μετά τη μόλυνση) λόγω της συχνότερης μόλυνσης σε παιδική (η νεογνική) ηλικία από ηπατίτιδα Β βλεπόμενη συχνότερα μεσήλικες με κίρρωση ή/και ηπατοκυτταρικό καρκίνο από ηπατίτιδα Β.

ΜΥΘΟΣ 4: Οι ασθενείς με χρόνια ηπατίτιδα χρειάζονται συγκαταλεγμένη διατροφή

ΑΛΗΘΕΙΑ: Εκτός από την αποφυγή χρήσης αλκοολούχων ποτών ουδεμία άλλη διαιτητική συνήθεια-οδηγία έχει επιστημονικά τεκμηριωθεί ότι επηρεάζει την εξέλιξη της νόσου στους ασθενείς με χρόνια ηπατίτιδα.

ΜΥΘΟΣ 5: Δεν υπάρχει αποτελεσματική αγωγή για τους ασθενείς με χρόνια ηπατίτιδα

ΑΛΗΘΕΙΑ: Τόσο για την ηπατίτιδα Β όσο και για την С τα τελευταία χρόνια έχει γίνει τεράστια πρόοδος όσον αφορά την αποτελεσματική θεραπευτική αγωγή.

Αν και αρχικά τις δεκαετίες 80 και 90 η θεραπεία της ηπατίτιδας Β ήταν εξαιρετικά επίπονη (12 μήνες ενέσεις ιντερφερόνης) και χαμηλής αποτελεσματικότητας (<50%) εδώ και περίπου 10-15 έτη διαθέτουμε νέα αντιακα φάρμακα νοκλεοσιδικά και νοκλεοσιδικά ανάλογα (λαμιβουδίνη, αδεφοβίρη, τενοφοβίρη, εντεκαβίρη) τα οποία δεν έχουν σημαντικές παρενέργειες (από του στόματος αγωγή) και έχουν εξαιρετική αποτελεσματικότητα (>90%). Αυτά τα φάρμακα έχει πλέον τεκμηριωθεί με πολλές μελέτες ότι όχι μόνο αναστέλλουν την ενεργότητα της νόσου, αλλά βελτιώνουν συχνά και τη λειτουργικότητα του ήπατος και μειώνουν σημαντικά τον κίνδυνο καρκινογένεσης. Τα μόνα μειονεκτήματα είναι ότι η χρήση τους πρέπει να είναι μακροχρόνια, και έχουν σχετικά μεγάλο κόστος για τα ταμεία (προς το παρόν έχουν μηδενική συμμετοχή των ασθενών).

Όσον αφορά την ηπατίτιδα С επίσης οι θεραπευτικές εξελίξεις τα τελευταία 2-3 έτη είναι εξαιρετικές. Μέχρι πρόσφατα η μοναδική θεραπεία με συνδυασμό ιντερφερόνης και ριμπαβιρίνης ήταν και επίπονη -με σημαντικές παρενέργειες και μέτριας αποτελεσματικότητας (40-70%) ανάλογα με τον γονότυπο και άλλους παράγοντες. Τα νεότερα φάρμακα νοκλεοσιδικά ανάλογα-αναστολείς πρωτεάσης που κυκλοφόρησαν την τελευταία διετία (sofosbuvir, simeprevir, daclatasvir, ledipasvir κ.α) έχουν εξαιρετική αποτελεσματικότητα (80-95%) σε διάφορους συνδυασμούς είτε μεταξύ τους ή/και με ριμπαβιρίνη και όλη η αγωγή (12-24 βδομάδες) είναι από του στόματος με ελάχιστες παρενέργειες. Το μείζον μειονέκτημα είναι η εξαιρετικά υψηλή τους τιμή (π.χ. 60.000 ευρώ για 12 βδομάδες) κόστος ίσως απαγορευτικό για την κατάσταση της Ελλάδας, αλλά ελπίζουμε η διαπραγμάτευση (;) με τις φαρμακευτικές εταιρίες να είναι αποτελεσματικότερη της άλλης «διαπραγμάτευση».

Κωνσταντίνος Γκορίτσας M.D. PhD
Παθολόγος-Ηπατολόγος

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Δημοσιεύεται σε συνέχειες το βιβλίο του
Ιωάννου Θ. Νάκου
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΦΥΜΑΤΙΚΟΥ
Το βιβλίο
του Πόνου και του Έρωτα
ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΝΑΚΟΥ

ΙΧ-ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ.. ΕΚΕΙΝΗ

... Απ' όσα γράφουν στα χαρτιά
σοφοί και διαβασμένοι,
'μπρός την γυναίκα τίποτε, μα τίποτε δεν μένει.
Και φθάνει ένα χαμόγελο, και φθάνει ένα δάκρυ
η κάθε γνώσι, η ανθρώπινη να πεταχτή, στην άκρη...

Επί τέλους έλαβον ειδήσεις της. Κάποιοι γνώριμος με επληροφόρησαν ότι, ... Εκείνη εγκατεσιάθη εις Πάτρας και κατά τας αυτάς πληροφορίας, συνήψε σχέσεις με τον αξιωματικόν του Π. Ν. ***...

Φοβούμαι μήπως και εις τον δυστυχή αυτόν άνθρωπον επαναληφθή η ιδική μου ιστορία. ... Πόσον εύκολα με λησμόνησε. Εις το μέτωπόν της είναι βαθεία χαραγμένη η σφραγίδα της αιωνίας γυναίκας. Στο πέρασμα της, καταστρέφει, θανατώνει, και ...αδιαφορεί...

Δεν 'ξέρω μα πολύ φοβούμαι ότι, Εκείνη... πάλι με ανεστάτωσε. Αι ειδήσεις δι' αυτήν, ήλθον εις στιγμήν ακατάλληλον... Πρω ολίγων ημερών είχα μερικά αιματηρά πτύελα... Ο Περμετός ευτυχώς δεν υπερέβη το 37. Ο ιατρός κ. Ρ... μου συνέστησεν ανάπαυσιν, ηρεμίαν. Όταν με αποχαιρέτησε, τον αντελήφθη πολύ στενωχωρημένο. Φοβούμαι, ότι, αιμόπτυσις με αναμένει!!

Η ειδήσις ότι οικουρώ, εν γνώσθη αμέσως στις κατασκηνώσεις, στα φιλικά σπίτια. Η κυρά Σταυρούλα, το εμήνυσε καταλλήλως! Οι συνάδελφοι... εν τη ασθένεια, με επεσκεφθησαν. Ακούω λόγια ενισχυτικά, παρηγόρια, και συστάσεις να μην στενωχωρούμαι.

...Μά πώς Θεέ μου, είναι δυνατόν να μη στενωχωρούμαι. Που όλα, όλα μου έρχονται μαζί... ως και εκείνη... Η Μαριάννα μου, είναι λεχώνα ολίγων ημερών. Ούτε εγώ δύναμαι να μεταβώ στις Αθήνας και να την επισκεφθώ, να 'δώ και το παιδί μου, ούτε εκείνη επιτρέπει η κατάστασις της να έλθω εις ***... Της είναι αδύνατον να με περιποιηθή...

- Ανάπαυσις, ψυχραιμία, και όχι συγκινήσεις λέγει ο κ. Ρ.

Είναι δυνατόν ο άνθρωπος να ζήσαν κτήνος!... Και όμως αυτή είναι η θεραπεία μας.

- Εάν κατορθώσης, μου έλεγε προ μηνός, ο διακεκριμένος φυματιολόγος κ. Οικ., και κάνης μία ζωή άνευ συγκινήσεων, άνευ σκέψεων. Εάν είναι δυνατόν άνευ επιθυμιών. Να αδιάφορης εάν το σπίτι σου καίεται, τότε, τότε να είσαι βέβαιος πως η φυματιώσις θα ητηγηθή.

Ιδού ένα από τα μυστικά της απαισίας νόσου.

Με φιλιά Ανδρέας
Ιωάννης Θ. Νάκος
(συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος)

**Όλος ο αγώνας μας γίνεται
για ένα...γράμμα, το ρο!**

Κάπου στο Άγιον Όρος, ένας ασκητής φορούσε ένα χιλιομπαλωμένο, σχεδόν κουρελιασμένο ζωστικό και στην διάρκεια της ολιγόλεπτης συζήτησης με την συντροφιά κάποιων νέων ανθρώπων πήρε ένα θραύσμα από κεραμίδι που βρισκόταν πεταμένο στο χώμα κι έγγραψε πάνω σε μια πέτρα την λέξη "άγιος". Κατόπιν έσβησε το "ρ" κι απόμεινε το "άγιος". "Όλος ο αγώνας μας", είπε, "όσων ερχόμαστε στο Άγιον Όρος είναι να διώξουμε αυτό το ρο μεταμορφώνοντας βαθμιαία τον άγριο κοσμικό εαυτό μας σε Άγιο!"

<https://www.pemptousia.gr/2015/11/olos-agonas-mas-ginete-gia-enagramma-to-ro/>

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Αγαπητά Μέλη και φίλοι του Συλλόγου μας, σας προσκαλούμε στην 11η Ετήσια Γενική (Εκλογο-Απολογιστική) Συνέλευση του Συλλόγου μας, που θα γίνει στο Αμφιθέατρο του Νοσοκομείου "Η Σωτηρία" στις 16.2.2016 στις 12 το μεσημέρι. Σε περίπτωση που δεν θα υπάρξει απαρτία, η Γενική Συνέλευση θα γίνει την Τρίτη 23 Φεβρουαρίου 2016 στις 12 το μεσημέρι.

Ημερήσια Διάταξη:

- Εκλογή Προέδρου Γενικής Συνέλευσης
- Διοικητικός και Οικονομικός απολογισμός
- Εκλογή Τριμελούς Εφορευτικής Επιτροπής
- Ψηφοφορία για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και νέας Ελεγκτικής Επιτροπής.

Δικαίωμα ψήφου και υποβολής υποψηφιότητας έχουν μόνο τα Τακτικά Μέλη του Συλλόγου. Υποβολή υποψηφιοτήτων για τα όργανα του Συλλόγου γίνεται δεκτές μέχρι τις 20.2.2016. Τα Τακτικά Μέλη έχουν τη δυνατότητα να ψηφίσουν με εξουσιοδότηση για ένα ακόμα Τακτικό μέλος που απουσιάζει.

Πέρα από την ηθική υποχρέωση προς τους σκοπούς του Συλλόγου μας, είναι μία ευκαιρία να βρεθούμε όλοι μαζί, Τακτικά και Συμπαθόντα μέλη, να γνωριστούμε καλύτερα, να ανταλλάξουμε ιδέες για το μέλλον του Συλλόγου μας και να συμβάλλουμε πιο ενεργά στα δρώμενα.

Με εκτίμηση

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Φίλων
Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"
Η Γενική Γραμματέας Ο Πρόεδρος
Σταματίνα Σπυράτου Πέτρος Γαρζώνης

Ημερήσια Εκδρομή

**Χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού
Κελάρια – Αγόριανη**

Αναχώρηση Κυριακή 21 Φεβρουάριου 2016 στις 08:00 από την είσοδο του Νοσοκομείου «Η Σωτηρία». Θα κάνουμε μία στάση καθ' οδόν για καφέ και περνώντας από Αράχοβα θα φθάσουμε στο Χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού που είναι το μεγαλύτερο χιονοδρομικό κέντρο της Ελλάδας και βρίσκεται ανάμεσα στις δύο υψηλότερες κορυφές του Παρνασσού, στις θέσεις Φτερόλακκα και Κελάρια και σε υψόμετρο 1.600 - 2.250 μέτρα. Όσοι το επιθυμούν μπορούν να πάρουν τον αναβατήρα (έξοδα ατομικά) και να απολαύσουν την υπέροχη θέα πάνω από το χιονισμένο τοπίο. Στη συνέχεια θα πάμε στην Αγόριανη (Επτάλοφο), ένα χωριό σε υψόμετρο 830 μετ. με πέτρινα καλντερίμια, αιωνόβια έλατα και πλατάνια, πολλές πηγές και καταρράκτες με κρυστάλλινα νερά. Εκεί στην όμορφη πλακόστρωτη πλατεία με τις ταβέρνες και τα πανύψηλα πλατάνια (απ' τα δύο μάλιστα αναβλύζει και νερό) θα έχουμε το γεύμα μας. Το απόγευμα ακολουθώντας άλλη διαδρομή (Πολύδροσο – Κ. Τιβορέα – Ορχομενός) θα επιστρέψουμε στην Αθήνα με ενδιάμεση στάση. Κόστος εκδρομής 15 ευρώ.

Πληροφορίες: 2107763638 11:00 - 15:00

Μεθεπόμενες Κυριακάτικες Εκδρομικές Εξορμήσεις

13/03/16: Λίμνη Τσιβλού - Ζαρούχα
17/04/2016: Ανδρίτσαινα - Ναό.Επικούρειου Απόλλωνα

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

**Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"**

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ.2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Νάντια Βενιζέλου, Σωτήρη Γουσέτη, Ευαγγέλια Δαγκλή, Αιμηλία Δήμα, Ιωάννης Δώδος, Καλλιόπη Κούλλια, Διονυσία Κωνσταντινίδου, Χρήστο Μπατσάκη, Ζωή Σιδέρη και Ανώνυμη δωρεά

Λογαριασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του

**Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην
Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και
αναρτάται στο site του Συλλόγου μας
www.sylfilon.gr**

Επι Κοινωνία ΕΝ ΤΥΠΩ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Κωστόπουλος Γεώργιος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρουλάκη, Βασίλης Καλαφάτης, Κατσιμήτρου Μπέση, Αθηνά Πέτσι και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Ευχαριστήρια Επιστολή

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

«Ανδρέας Συγγρός» Αθήνα 18/01/2016
ΙΑΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
Κοινωνική Υπηρεσία
Τηλ.&φαχ 210 7265214
E-mail: socialwork.hospansyggros@yahoo.gr

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟ-
ΜΕΙΟΥ « Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Πολλές ευχαριστίες για τη μεγάλη σας προσφορά, καθοριστική για τη λειτουργία της δανειστικής μας βιβλιοθήκης.

Δικαιώνεται τη δράση σας και γίνονται οφθαλμοφανή τα γνήσια αισθήματα ανθρωπιάς στον ασθενή που πονά και βρίσκεται για πολύ ή λίγο σε θάλαμο νοσοκομείου. Ακούραστοι εργατές της συνείδησης του καθενός μας είθε να συνεχίσετε τη συνδρομή σας με το ίδιο πάθος και ανιδιοτέλεια.

Με εκτίμηση
Η προϊσταμένη
της Κοινωνικής Υπηρεσίας
Στέλλα Δρανούτσου

Βρεφονηπιακός Σταθμός

Στη χριστουγεννιάτικη γιορτή μας "ζωντανέψαμε" τους κουραμπιέδες και τα μελομακάρονα και ζήσαμε ένα υπέροχο παραμύθι. Τα παιδιά μας χάρισαν στιγμές χαράς και συγκίνησης. Νιώθω τόσο υπέροχα που έκανα αυτό το ταξίδι μαζί τους και με τις οικογένειές τους.

Στο τέλος τα παιδιά μας είπαν τα κάλαντα της Χίου και ζήτησαν τα χρήματα που θα μαζευτούν να πάνε στα παιδάκια που έχουν ανάγκη. Μαζέψαμε όλοι 147€ και τα προσέφεραμε στον Σύλλογο "Αγκαλιά". Ακόμα μαζέψαμε πολλές σακούλες με είδη πρώτης ανάγκης για τους πρόσφυγες.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!!! Να χαιρόμαστε τους καρπούς των κόπων μας, να δυναμώνουμε και να συνεχίζουμε...

Μαργαρίτα Ανδρεοπούλου

Αλμπέρ Καμύ

Στις 7 Νοεμβρίου 1913

γεννήθηκε στην Αλγερία από Γάλλο πατέρα και Ισπανίδα μητέρα ένας από τους σημαντικότερους φιλοσόφους και συγγραφείς του 20ού αιώνα, ο Αλμπέρ Καμύ.

Έγινε γνωστός στο ευρύ κοινό από τα μυθιστορήματά του "Ο Ξένος" και "Η Πανούκλα", τα θεατρικά του έργα "Καλιγούλας" και "Οι Δίκαιοι" αλλά και στα φιλοσοφικά του δοκίμια "Ο Μύθος του Σίσυφου" και "Ο Επαναστατημένος Άνθρωπος".

Ο Καμύ σκοτώθηκε το 1960 σε αυτοκινητικό δυστύχημα. Ήταν 47 ετών. Από τα 47 χρόνια της ζωής του τα 27 τα έζησε στη γενέθλια Αλγερία και τα 20 στη Γαλλία. Τιμήθηκε το 1957 με το Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας. Άφησε πίσω του εξαιρετικά έργα και ορισμένα αξιοσημείωτα αποφθέγματα που σε κάνουν να σκέφτεστε.

Ας θυμηθούμε τα καλύτερα:

1. Γοητεία είναι ένας τρόπος να παίρνεις την απάντηση "ναι", χωρίς να έχεις κάνει κάποια ξεκάθαρη ερώτηση.
2. Μη βαδίζεις μπροστά μου γιατί μπορεί να μην σε ακολουθήσω. Μη βαδίζεις πίσω μου γιατί μπορεί να μη σε οδηγήσω. Βάδιζε πλάι μου και γίνε ο σύντροφός μου.
3. Η πραγματική γενεογονία απέναντι στο μέλλον είναι να τα δίνεις όλα στο παρόν.
4. Μπορείς να κρίνεις τον χαρακτήρα ενός άντρα παρατηρώντας την όψη της γυναίκας του.
5. Είναι προτιμότερο να ζω τη ζωή μου σαν να υπάρχει Θεός και να πεθάνω για να ανακαλύψω ότι δεν υπάρχει παρά να ζω τη ζωή μου σαν να μην υπάρχει και να πεθάνω για να ανακαλύψω ότι υπάρχει.
6. Από το κομμάτι της Πανδώρας όπου βρίσκονταν πλήθος τα κακά της ανθρωπότητας, οι Έλληνες άφησαν την ελπίδα να βγει τελευταία από τα άλλα, σαν το πιο τρομερό από όλα. Δε γνωρίζω πιο συγκινητικό συμβολισμό. Γιατί η ελπίδα, αντίθετα απ' ο,τι πιστεύουμε, ισοδυναμεί με παραίτηση. Και ζω σημαίνει δεν παραipoύμαι.
7. Ζωή είναι το άθροισμα των επιλογών μας.
8. Ελεύθερος είναι εκείνος που μπορεί να ζει χωρίς να λείει ψέματα.
9. Για να είμαστε ευτυχισμένοι, πρέπει να μη μας απασχολούν πολύ οι άλλοι.
10. Μια από τις χειρότερες αιτίες εχθρότητας είναι η λύσσα και η ποταπή επιθυμία να δεις να υποκύπτει, αυτός που τολμάει να αντιστέκεται σ' αυτό που σε συνθλίβει.
11. Να αυτοκτονήσω ή να κάνω καφέ;
12. Τι είναι ένας επαναστάτης; Ένας άνθρωπος που λέει όχι.
13. Σε τελευταία ανάλυση, χρειάζεται περισσότερο κουράγιο για να ζήσεις παρά για να αυτοκτονήσεις.
14. Πρέπει να έχει κανείς έναν έρωτα, έναν μεγάλο έρωτα, για να του εξασφαλίζει άλλοθι στις αδικαιολόγητες απελπίσεις που κυριεύουν όλους μας.
15. Το σχολείο μάς προετοιμάζει για τη ζωή σε έναν κόσμο που δεν υπάρχει.
16. Ένας άντρας έχει πάντα δύο χαρακτήρες: τον δικό του και αυτόν που του δίνει η γυναίκα του.
17. Αγαπώ υπερβολικά τη χώρα μου για να είμαι εθνικιστής.
18. Το να δημιουργείς είναι σαν να ζεις δυο φορές.
19. Η ανάγκη να έχεις πάντα δίκιο, σφραγίδα

ενός χυδαίου πνεύματος.

20. Δεν μου αρέσουν τα μυστικά των άλλων. Με ενδιαφέρουν όμως οι εξομολογήσεις τους.

21. Η παγίδα του μίσους είναι ότι σε δίνει με τον χειρότερο εχθρό σου.

22. Στη μέση του χειμώνα, ανακάλυψα τελικά ότι μέσα μου υπάρχει ένα αόρατο καλοκαίρι.

23. Η πολιτική και η μοίρα της ανθρωπότητας διαμορφώνονται από ανθρώπους χωρίς ιδανικά και χωρίς μεγαλείο. Άνθρωποι που έχουν μεγαλείο μέσα τους δεν ασχολούνται με την πολιτική.

24. Είναι ευχαριστημένοι από τη ζωή μόνο αυτοί που δεν την έχουν ζήσει.

25. Η πραγματική γενναιοδωρία προς το μέλλον έγκειται στο να τα δίνουμε όλα στο παρόν.

26. Έχουμε εξορίσει την ομορφιά. Οι Έλληνες είχαν πάρει τα όπλα γι' αυτήν (από την "Εξορία της Ελένης", 1948)

27. Θα σου πω ένα μυστικό, φίλε μου. Μην περιμένεις την Ημέρα της Κρίσης. Έρχεται κάθε μέρα.

28. Ακόμα κι όταν κάποιος είναι πεπεισμένος για την απελπισία του, πρέπει να δρα σαν να ελπίζει.

Ή να αυτοκτονεί. Ο πόνος δεν δίνει δικαιώματα.

29. Οι άνθρωποι σπεύδουν να ασκήσουν κριτική για να μην κριθούν οι ίδιοι.

30. Χωρίς δουλειά, η ζωή σαπίζει, αλλά όταν η δουλειά είναι άψυχη, η ζωή εκφυλίζεται και ξεμυχάει.

31. Υπάρχουν κάποια πάθη τόσο δυνατά, που δεν μπορεί παρά να είναι αρετές.

32. Αυτοί που γράφουν ξεκάθαρα έχουν αναγνώστες. Αυτοί που γράφουν δυσνόητα, έχουν σχολιαστές.

33. Ο κόσμος όπου αισθάνομαι πιο άνετα, είναι ο Ελληνικός μύθος.

34. Επαναστατώ άρα υπάρχω.

35. Ο σκλάβος ξεκινά ζητώντας δικαιοσύνη και καταλήγει να περιμένει να φορέσει ένα στέμμα.

36. Σε συγχωρούν για την ευτυχία σου και τα πλοήγησε μόνο αν τα μοιράζεσαι γενναιοδωρα.

37. Μια ένοχη συνείδηση έχει ανάγκη να εξομολογηθεί. Ένα έργο τέχνης είναι μια εξομολόγηση.

38. "Το αλκοόλ σβήνει τον άνθρωπο για ν' ανάψει το κτήνος", κάτι που τον κάνει να αντιληφθεί γιατί του αρέσει το αλκοόλ.

39. Υπάρχουν στους ανθρώπους περισσότερα πράγματα να θαυμάσουμε παρά να περιφρονήσουμε.

40. Το να αγαπάς ένα πλάσμα σημαίνει να έχεις αποδεχτεί να γερνάς μαζί του.

41. Η ζωή μπορεί να είναι υπέροχη και συνταρακτική, αυτή είναι όλη η τραγωδία της. Χωρίς ομορφιά, αγάπη ή κίνηση, θα ήταν σχεδόν εύκολο να ζεις.

42. Προπαντός όταν οι μέρες φαίνονται ατέλειωτες, είναι που αρχίζουν τα χρόνια να περνάνε γρήγορα.

43. Αν πρόκειται να μου συμβεί κάτι, θέλω να είμαι εκεί.

44. Στα τριάντα μου, σχεδόν από τη μια μέρα στην άλλη, γνώρισα τη φήμη. Τώρα ξέρω περί τίνος πρόκειται. Μικροπράγματα.

45. Να ζεις μέχρι δακρύων.

46. Ο άνθρωπος είναι το μόνο πλάσμα που αρνείται να είναι αυτό που είναι.

47. Ο ελεύθερος Τύπος μπορεί να είναι είτε καλός είτε κακός, αλλά χωρίς ελευθερία, είναι απόλυτα βέβαιο ότι ο Τύπος δεν μπορεί να είναι οτιδήποτε άλλο από κακός.

48. Από την εμπειρία κανείς δεν γίνεται σοφός, αλλά εμπειρογνώμων. Σε τι όμως;

49. Μιλώντας γι' αυτά που αγνοείς, στο τέλος τα μαθαίνεις.

HuffPost Greece

Γάμος

Γάμος: ένας δρόμος που περπατιέται στη Γη, αλλά καταλήγει στον Ουρανό

Στην Ορθοδοξία, ο γάμος είναι μια πραγματική και τέλεια ένωση άντρα και γυναίκας, που πραγματοποιείται μέσω της θείας χάριτος, δηλαδή της αγαθής ενέργειας του Θεού, η οποία αγιάζει τα πάντα και ενώνει τους δύο ανθρώπους σε έναν άνθρωπο, χωρίς να καταργεί την ιδιαιτερότητα και την προσωπικότητα του.

Ο γάμος, όταν είναι σωστός και αληθινά ορθόδοξος, φέρνει το ζευγάρι σ' έναν δρόμο ευτυχίας και ευλογίας, που αρχίζει από την αγάπη και την ενότητα μεταξύ τους και καταλήγει στην αγάπη και την ενότητα με όλους τους ανθρώπους και με τον Θεό της αγάπης δηλαδή σ' έναν προορισμό πολύ πιο πέρα από την προσωρινή γήινη ευτυχία: στην αιώνια ευτυχία, που η ορθόδοξη παράδοσή μας την ονομάζει παράδεισο. Ο δρόμος αυτός φυσικά είναι κι ένας δρόμος θυσίας, όπου ο ένας θυσιάζεται από αγάπη για τον άλλο (όπως ο Χριστός σταυρώθηκε από αγάπη για όλους τους ανθρώπους, για να βοηθήσει και να σώσει όλους τους ανθρώπους, όλων των λαών και των εποχών) και ακριβώς μέσω αυτής της αγάπης έρχεται η χαρά και η ευτυχία στη ζωή του ζευγαριού, όσο δύσκολες κι αν είναι οι συνθήκες της ζωής τους.

Γράφει σχετικά με τον γάμο ένας σύγχρονος ορθόδοξος επίσκοπος, ο μητροπολίτης Σισσανίου Παύλος: "...Ξέρετε, παιδιά μου, για πού ξεκινάτε; Δεν ξεκινάτε για το άγνωστο με βάρκα την ελπίδα. Ξεκινάτε για τη Βασιλεία του Θεού. Αυτή είναι η πορεία του γάμου.

Λέω στα ζευγάρια που παντρεύω: "Αν το καταλάβετε, παιδιά μου, σήμερα πρέπει να πεθάνετε, πρέπει να πεθάνει ο εγωισμός σας. Ξεκινήσατε καθένας από το σπίτι του και ήρθατε εδώ και τώρα φεύγετε από εδώ μαζί σε ένα καινούργιο σπίτι. Πολύ ωραία. Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ο κάθε ένας πρέπει να φύγει από τον εαυτό του πια. Από αυτό που ήταν μέχρι τώρα. Κι εδώ η Χάρης του Θεού σας ένωσε."

Βλέπετε κάποια στιγμή ενώνουμε τα χέρια και τους λέω: "Έχετε δει δύο κλειδιά περασμένα σε κρίκο; Όπου και να 'ναι, θα είναι μαζί. Στην τσέπη μας ευρίσκονται ή μας πέσαν στον δρόμο ή τα πετάξαμε στη θάλασσα, θα είναι πάντα μαζί γιατί τα ενώνει ένας κρίκος. Αν όμως βγουν από τον κρίκο, είναι ζήτημα τύχης αν θα μείνουν και τα δύο κοντά και μαζί. Ποιος είναι ο κρίκος; Η χάρη του Θεού. Βάλτε τα χέρια σας, βάλτε τις καρδιές σας και οι δυο σας στο χέρι του Θεού. Ο Θεός δεν μας παίρνει με το ζόρι, απλώνει το δικό Του χέρι και εάν εσείς με τη θέληση βάλτε τα δικά σας χέρια, ο Θεός θα σας ενώσει σε μια ενότητα τέλεια και αγία και έτσι να πορευτείτε".

Ο Ιησούς Χριστός, στην Καινή Διαθήκη,

παρέδωσε στους χριστιανούς κάποια μέσα βοήθειας, ώστε να μπορέσουμε να πολεμήσουμε τα πάθη και τα ελαττώματά μας, να τα βγάλουμε απ' την καρδιά μας και να εγκαταστήσουμε σ' αυτήν την ταπεινή και ανιδιοτελή αγάπη. Τέτοια μέσα είναι η θεία κοινωνία, η προσευχή, η εξομολόγηση, η ησυχία, η συμμετοχή στις εκκλησιαστικές τελετές, αλλά και η άσκηση των αρετών: της καλοσύνης, της συγχωρητικότητας, της αυτοσυγκράτησης, της ανεξικακίας, της ηρεμίας, της βοήθειας προς τον πλησίον και φυσικά της ταπεινώσης και της αγάπης. Όλα αυτά, όταν εφαρμόζονται σωστά κι όχι υποκριτικά ή επιπόλαια, υπάρχουν για να φέρουν στον άνθρωπο τη θεία χάρη, να τον ενώσουν με τον διπλανό του και με τον Θεό και τελικά όλοι μαζί να κινηθούμε προς την απεριόριστη ευτυχία, που ξεκινάει εδώ και τώρα και συνεχίζεται στην αιωνιότητα. Η ζωή του ζευγαριού είναι ένας όμορφος αγωνιστικός στίβος, όπου οι δύο σύζυγοι συνεργάζονται σ' αυτό τον αγώνα για την κατάκτηση της αγάπης και της αιώνιας χαράς που φέρνει στις καρδιές.

Γι' αυτό, ακόμη κι αν ένα ζευγάρι δεν μπορεί να αποκτήσει παιδιά, ο γάμος δεν είναι καταδικασμένος σε αποτυχία. Ακόμη κι αν ένα ζευγάρι κάνει λάθος στις επιλογές ή στη συμπεριφορά του, υπάρχει πάντα η συγχώρηση. Ακόμη κι αν ένα ζευγάρι υποφέρει από την κακία των ανθρώπων ή την αδικία της κοινωνίας ή την αρρώστια ή τον θάνατο αγαπημένων προσώπων, ο Ιησούς Χριστός, που τους ενώνει με τη χάρη Του, φέρνει πάντα τη χαρά. Αρκεί να Του επιτρέπουν να τους ενώσει, ζώντας μια ζωή με πνευματικότητα.

Ένας γάμος με στερεή βάση τα βγάζει πέρα σε οποιοσδήποτε συνθήκες: σε ασθένεια ή αναπηρία, φτώχεια, στερήσεις, ανεργία, εξορίες, ακόμη και ηθικά στραβοπατήματα του/της συζύγου ή και των δύο συζύγων (αφού πάντα υπάρχει δυνατότητα για μετάνοια και συγχώρηση). Η χάρη του Θεού ενισχύει τους ανθρώπους, ώστε η αγάπη να ξεπεράσει τις αδυναμίες. Το διαζύγιο είναι για τον γάμο ό,τι ο ακρωτηριασμός σε μια εγχείρηση: η τελευταία λύση, ανεπιθύμητη αλλά αναγκαία, για να αποκοπεί ένα μέλος, όχι επειδή απλώς δεν θεραπεύεται, αλλά επειδή οδηγεί όλο τον οργανισμό στη σήψη και το θάνατο. Η τρομερή ευκολία επιλογής του διαζυγίου στις μέρες μας οφείλεται στην απόλυτη άρνηση των ανθρώπων να ανοίξουν με ταπεινωση και αγάπη την καρδιά τους στον άλλο, θυσιάζοντας τον εγωισμό τους.

http://synodoiporia.blogspot.gr/2014/07/blog-post_4940.html

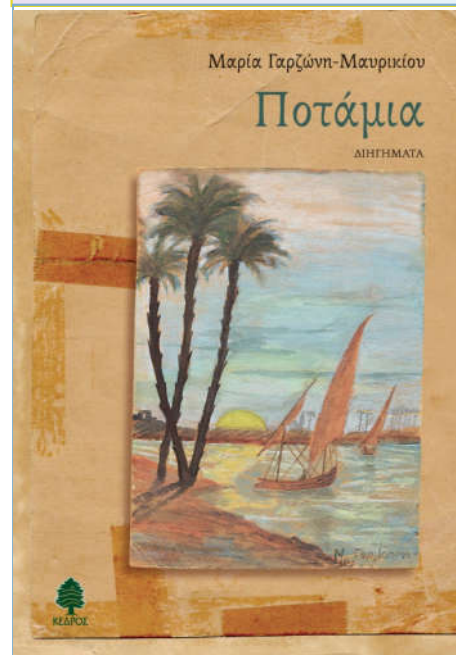
Βρες χρόνο...

Βρες χρόνο για δουλειά -αυτό είναι το τίμημα της επιτυχίας.
Βρες χρόνο για σκέψη -αυτό είναι η πηγή της δύναμης.
Βρες χρόνο για παιχνίδια -αυτό είναι το μυστικό της αιώνιας νιότης.
Βρες χρόνο για διάβασμα -αυτό είναι το θεμέλιο της γνώσης.
Βρες χρόνο να είσαι φιλικός -αυτός είναι ο δρόμος προς την ευτυχία.
Βρες χρόνο για όνειρα -αυτά θα τραβήξουν το όχημά σου ως τ' αστέρια.
Βρες χρόνο ν' αγαπάς και ν' αγαπιέσαι -αυτό είναι το προνόμιο των Θεών.
Βρες χρόνο να κοιτάς ολόγυρά σου -είναι πολύ σύντομη η μέρα για να 'σαι εγωιστής.
Βρες χρόνο να γελάς -αυτό είναι η μουσική της ψυχής.
Βρες χρόνο να είσαι παιδί -για να νιώθεις αυθεντικά άνθρωπος.

Γιάννης Ρίτσος
Μονεμβασιά 1 Μαΐου 1909 - Αθήνα 11 Νοεμβρίου 1990

Παρουσίαση Βιβλίου

Νείλος Πηνηϊός
Ινδός Σηκουάνας
Τίβερης Τίγρης

Οι ήρωες ακολουθούν τη ροή των ποταμών ή αντιστέκονται στη μοίρα που ορίζουν οι κοίτες τους. Άλλοτε αφήνονται στα μάγια των υδάτων τους ή, αν χρειαστεί, τα ξορκίζουν, για να επιβιώσουν. Κι άλλοτε πάλι, αντλώντας δύναμη από την αρχέγονη εξουσία τους, γεννούν τη ζωή πάνω στα νερά τους ή και επικοινωνούν με την πέρα όχθη από την ακροποταμιά της εδώ ύπαρξης.

Έξι ποτάμια, ιδιαίτερα γνώριμα στη συγγραφέα, που έζησε κοντά τους, διασταυρώνονται με ημέρες του 20ού αιώνα: από την Αίγυπτο της υπαίθρου κατά τη δεκαετία του '40, την ελληνική επαρχία του '50, το Πακιστάν του '60, τον παρισινό Μάη του '68, μια Ρώμη ακόμα νεορεαλιστική το '70 κι έναν μακροχρόνιο πόλεμο στη Μέση Ανατολή το '80.

ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Έχουν πάντα μια λάμψη στο βλέμμα. Ζούν μέσα στον κόσμο, αποτελούν μέρος της ζωής άλλων ανθρώπων και ξεκίνησαν για το ταξίδι τους δίχως διστάκι και δίχως σανδάλια. Δίπλα τους υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι που είναι πεινασμένοι για τρυφερότητα και ντρέπονται να το δείξουν. Ο πολεμιστής τούς συγκεντρώνει γύρω από τη φωτιά, αφηγείται ιστορίες, μοιράζει το φαγητό του, μεθάει παρέα τους. Την επόμενη, όλοι νιώθουν καλύτερα.

Έχει θέληση και επιμονή, όχι εμμονή. Γνωρίζει πως πριν να αλλάξει τον κόσμο, πρέπει να αλλάξει τον εαυτό του.

Πιστεύει στα θαύματα και τα θαύματα αρχίζουν να συμβαίνουν. Συμπεριφέρεται σαν παιδί και διατηρεί την επαφή του με τον Θεό, μέσω της αθωότητας και της ευθυμίας του.

Βρίσκεται στον κόσμο για να βοηθήσει τους ανθρώπους, όχι να τους καταδικάσει.

Γνωρίζει πως η πίστη μεταβάλλει το δηλητήριο σε κρυστάλλινο νερό.

Γνωρίζει πως αν στο τέλος του ταξιδιού, φτάσει σε έναν άδειο Παράδεισο, η μάχη του δεν θα έχει καμιά αξία.

Έχει στη καρδιά του μόνο αγάπη.

Paulo Coelho

Ένα Νούμερο Μόνο...

Η ηλικιωμένη καρκινοπαθής κυρία βρίσκεται στο επί της οδού Σεβαστοπόλεως παραρτήμα του Λαϊκού Νοσοκομείου, για την καθιερωμένη εβδομαδιαία θεραπεία.

Οι πρόσφατες αιματολογικές εξετάσεις έδειξαν πως είχε έλλειψη σιδήρου και ασβεστίου.

Ανάγκη, άμεση, η προμήθεια των σχετικών φαρμάκων από το φαρμακείο καρκινοπαθών του ΕΟΠΥΥ στη Λ. Αλεξάνδρας.

Ο σύζυγος αφού πρώτα πήγε τη σχετική συνταγή στο φαρμακείο του Λαϊκού Νοσοκομείου για τις απαραίτητες σφραγιδές, πήρε το τρόλεϊ για το φαρμακείο του ΕΟΠΥΥ, το οποίο βρίσκεται επί της οδού Αχ. Παράσχου, απέναντι από το παράρτημα του Νοσοκομείου Αγ. Σάββας "Νίκος Κούρκουλος" (πρώην ογκολογικό Νοσοκομείο ΙΚΑ).

Καθώς έστριβε τη γωνία για το φαρμακείο, πήρε το μάτι του έναν ηλικιωμένο, κυρτωμένο ανθρωπάκο με λιγοστά μαλλιά και αρσενικά γένια, να πορεύεται κι αυτός προς το φαρμακείο.

Έχοντας κατά νου του τον συνωστισμό που υπάρχει κάθε φορά σ' αυτό το φαρμακείο, προσπάρησε τον ανθρωπάκο επιταχύνοντας το βήμα του, προκειμένου να προλάβει ένα -όσο δυνατόν- μικρότερο νούμερο προτεραιότητας.

Τη στιγμή που τον προσπερνούσε, του φάνηκε πως τα χέρια που κρατούσαν τη συνταγή, έτρεμαν.

Όταν έπαιρνε το δικό του νούμερο η φωτεινή ένδειξη έδειχνε τον αριθμό 38. Κοίταξε το χαρτάκι με το δικό του νούμερο. Είδε πως είχε τον αριθμό 62, "έχω καιρό" σκέφθηκε.

Βγήκε στον προαύλιο χώρο όπου περίμεναν και οι άλλοι πριν από αυτόν. Το κρύο ήταν κάπως υποφερτό. Πήρε το ζεστό τσάι, από τη διπλανή καφετέρια και περπατώντας πάνω κάτω στον μικρό κηπάκο, παρατηρούσε τους άλλους αναμένοντες. Άλλοι συζητούσαν μεταξύ τους, άλλοι κάπνιζαν πίνοντας τον καφέ τους και άλλοι καθισμένοι στα πεζούλια περίμεναν βουβοί κυριευμένοι από τις έγνοιες και τα βάσανα της ζωής...

Ένας από αυτούς ήταν και ο ήρωάς μας, στον οποίο είχε προστεθεί μια νέα έγνοια. Αισθανόταν άσχημα που -εγωιστικά σκεπτόμενος- είχε προσπεράσει τον ηλικιωμένο αυτόν ανθρωπάκο. Ένοιωθε σαν να είχε "κλέψει" τη σειρά ενός -κατά τα φαινόμενα- περισσότερο αναξιόπαθους από τον ίδιο.

Σήκωσε τα μάτια του προς τη φωτεινή ένδειξη. Είδε πως πλησίαζε η σειρά του. Πέρασε μέσα στον χώρο όπου βρίσκεται το γκισέ παραλαβής των φαρμάκων.

Μετά από λίγο είδε να μπαίνει και ο ανθρωπάκος. Ακούμπησε την πλάτη του στον τοίχο και παρέμεινε βουβός με σκυμμένο το κεφάλι, λες και κοιτούσε επίμονα τη συνταγή που κρατούσε στα χέρια του -δύο χέρια τα οποία έτρεμαν αδιάκοπα. Όχι από το κρύο. Μέσα ήταν αρκετά ζεστά.

Κοιτώντας τη συμπονετική μορφή αυτού του ανθρωπάκου από κοντά ένοιωσε να τον κυριεύουν εκτός από τύψεις και μια βαθιά θλίψη για τον εαυτό του, εξ αιτίας -της ξένης προς αυτόν- προηγούμενης συμπεριφοράς του.

Ξαφνικά, σα να άστραψε ένα φως μέσα του και ένας γλυκασμός άρχισε να λούζει τη ψυχή του. Πλησίασε τον ανθρωπάκο.

"Με συγχωρείτε, σας βλέπω πολύ ταλαιπωρημένο, επιτρέψτε μου να ανταλλάξουμε τα νούμερά μας. Εγώ δόξα τω Θεώ, μπορώ να περιμένω αρκετά ακόμη."

"Μα δεν είναι ανάγκη...", ψέλλισε ο ανθρωπάκος.

"Σας παρακαλώ, επιμένω..."

"Ε, τότε, σας ευχαριστώ πολύ..." και άπλωσε το τρεμάμενο χέρι του με το χαρτάκι, την ώρα που του έδινε το δικό του.

"Είναι, βλέπετε, κι αυτό το καταραμένο Αλταχάμερ..." συνέχισε με σβησμένη φωνή.

"Κάντε κουράγιο..." κατάφερε να του πει ο ήρωας μας, με φωνή ραγισμένη.

Η φωτεινή ένδειξη έδειξε το νούμερο 62. Ο ανθρωπάκος πήγε να παραλάβει τα φάρμακά του και γυρίζοντας προς το μέρος του ήρωα μας, του κοίταξε με υγρά... μάτια και με φωνή που μόλις ακουγόταν ψιθύρισε: "Σας ευχαριστώ και πάλι. ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ".

Εν τω μεταξύ, η φωτεινή ένδειξη έδειχνε ήδη το νούμερο 63, χωρίς κανείς να πλησίαζε το γκισέ. Σα να ξύπνησε από κάποιο όνειρο, ο ήρωας μας κοίταξε το χαρτάκι με τον αριθμό του ανθρωπάκου.

Ήταν το νούμερο 63!

Καθώς πλησίαζε στο γκισέ για να παραλάβει τα φάρμακά του, αναλογίσθηκε:

"Μόνο ένα νούμερο διαφορά; Κρίμα τα θερμά ευχαριστώ του ανθρωπάκου!"

Όμως, αυτή του η χειρονομία -προετοιμασμένος να περιμένει για κάποιο νούμερο έγραφε το χαρτάκι του ανθρωπάκου- τον αντάμειψε με μια ανεπίπτη γαλήνη που κυριεύσε ολόκληρο το είναι του. Καθώς έφευγε, ήρθαν στο νου του τα λόγια του Αποστόλου των Εθνών:

"Ιλαρόν γαρ δότην, αγαπά ο Θεός" (Κορ. Β' 9,7)

Δημήτριος Μασσοκάς

Μαθήματα Ζωγραφικής

Συνεχίζονται και φέτος τα μαθήματα Ζωγραφικής με τον Καθηγητή Καλλιτεχνικών κύριο Alessandro De Martino, πτυχιούχο Καλών Τεχνών Φλωρεντίας Ιταλίας. Τα μαθήματα, για διευκόλυνση των ενδιαφερομένων, γίνονται σε χώρο του Νοσοκομείου κάθε Τετάρτη 2 - 4 μ.μ.

Για κάθε επιπλέον πληροφορία επικοινωνήστε με τον κ. **Alessandro De Martino**, 6946796750 e-mail: demsandro28@gmail.com www.alessandrodemartino.blogspot.gr

Μαθήματα Αγγλικών

Καθηγήτρια Αγγλικών παραδίδει μαθήματα Αγγλικών σε μέλη του Συλλόγου μας και εργαζομένους του Νοσοκομείου μας, που επιθυμούν να μάθουν ή να τελειοποιήσουν τα αγγλικά τους.

Τα μαθήματα θα γίνονται σε αίθουσα της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας κάθε Τετάρτη στις 4 μ.μ.

Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι να επικοινωνήσουν με την κυρία Μαρία Χανιωτάκου στα τηλέφωνα: 2106047773 και 6944526094.

Καλλιτεχνικό Εργαστήρι

Προσκαλούμε όποιον επιθυμεί να συμμετέχει στο καλλιτεχνικό εργαστήρι που θα δημιουργήσουμε με υπεύθυνη την κα Ορφανίδου Δώρα, η οποία προσφέρεται εθελοντικά (η συμμετοχή θα είναι δωρεάν) να μεταδώσει τις γνώσεις της πάνω σε διάφορες καλλιτεχνικές δημιουργίες και τεχνικές.

Το εργαστήρι θα λειτουργεί κάθε Πέμπτη, 14.00- 16.00μμ, στον 1ο όροφο της Νοσηλευτικής Διεύθυνσης στην αίθουσα μαθημάτων του Γραφείου Νοσηλευτικής Εκπαίδευσης.

Ο αριθμός των ατόμων που θα συμμετέχουν θα είναι έως και 15 και θα ληφθεί υπόψη η σειρά προτεραιότητας των συμμετοχών. Οι συμμετοχές θα δηλώνονται στις υπεύθυνες του Γραφείου Νοσηλευτικής Εκπαίδευσης στα τηλ. 210 7763110-111.

Η έναρξη του εργαστηρίου θα ανακοινωθεί στους συμμετέχοντες προσωπικά.

Ευχαριστούμε εκ των προτέρων,
Ελένη Ιωακειμίδου

Καμμένη Ελλάδα!

- Καμμένη Ελλάδα! Τί τέλος σε περίμενε! Μά δεν έχεις μήτε κάποιοι να σε κλάψει, γιατί την κηδεία σου τη γιορτάζουνε σαν γάμο, με χαρές και με τραγούδια, που αυτά ευτυχώς δεν είναι ελληνικά.

- Ακούστε την εξής ιστορία: η χταποδά βοσκά στον πάτο της θάλασσας, μαζί με το χταποδάκι. Άξαφνα το καμακίζουε. Το χταποδάκι φωνάζει: με πιάσανε μάνα! Η μάνα του τού λέγει: μὴν φοβάσαι παιδί μου! Ξαναφωνάζει το μικρό: με βγάζουν από την θάλασσα! Πάλι λέγει η μάνα: μὴν φοβάσαι παιδί μου. Και πάλι: με σγουρίζουε μάνα! Μὴν φοβάσαι παιδί μου! Με κόβουε με τὸ μαχαίρι! Μὴν φοβάσαι παιδί μου! Με βράζουε μάνα! Μὴν φοβάσαι παιδί μου! Με μασάνε μάνα! Μὴν φοβάσαι παιδί μου! Πίνουε κρασί μάνα! Τότε εκείνη ἀναστέναξε και φώναξε: Ἄχ, σὲ ἔχασα παιδί μου!

- Γιατί το κρασί είναι ο αντίμαχος τού χταποδιού, έπειδή τὸ λιώνει στὸ στομάχι. Δηλαδή ἡ μάνα δὲν φοβήθηκε μήτε τὸ μαχαίρι, μήτε τὴν φωτιά, μήτε τὰ δόντια, ἀλλὰ τὸ κρασί, που είναι πιὸ ἥρεμο και ἄθωο μπροστὰ στὰ μαχαίρια και τὰ δόντια. Ἡ Ἑλλάδα σάν τὸ χταποδάκι πέρασε ἀπὸ φωτιές, δόντια, μαχαίρια, ἀλλὰ πνεῦμα ΔΕΝ παρῆδνε. Ὁ Φράγκος δὲν ἔρχεται με μαχαίρια, πιστόλια και φωτιές. Ἦρθε με χάδια και γλυκόλογα. Ἦρθε με δῶρα, με λεφτά, να ἀνακουφίση τὴν πτώχεια μας, να διασκεδάση μαζί μας, να χορέψη μαζί μας, να μᾶς εὐκολύνῃ τὴν ζωὴ με τὰ μηχανήματά του. Ὅπως τὸ χταποδάκι ἔλιωσε στὸ κρασί, ἔτσι και ἡ Ἑλλάδα κοντεύει να χαθῆ ἀπὸ τὸ γλυκὸ κρασί που τὴν μέθυσε και δὲν ξέρει τί κάνει και ξεγυμνώθηκε και στρήνιασε και ἐκ τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλοῦσιπεν.

.... Αὐτὰ ἔγραφε ο Κυρ Φώτης Κόντογλου πρὶν μισὸ και βάλε αἰῶνα !!!

Ὅτι ακούμε είναι μία γνώμη,
ὄχι ένα γεγονός.

Ὅτι βλέπουμε είναι μια αντίληψη,
ὄχι η αλήθεια.

Μάρκος Αυρίλιος

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας

<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας "**ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ**".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Εγγραφή στο Newsletter | Επισκοπύντα

Αναζήτηση... Αναζήτηση

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξή μας

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Με τα χρήματα της διαφήμισής σας θα καλυφθούν βασικές ανάγκες συνανθρώπων μας που περνούν δύσκολες στιγμές της ζωής τους

Η εφημερίδα είναι μηνιαία και εκδίδεται σε 2.500 φύλλα. Διανέμεται δωρεάν σε Νοσοκομεία της 1^{ης} ΥΠΕ: Π.Γ.Κ.Ν. Αθηνών "Γ.Γεννηματάς", Π.Γ.Ν.Ν.Θ.Α. "Η Σωτηρία", "Ερυθρός Σταυρός", "Ελπίς", "Ερρίκος Ντυνάν", "Αγ. Σάββας", "Ιπποκράτειο", "Σισμανόγλειο", και Μαιευτήρια "Ελενας" και "Αλεξάνδρας".

Π λ η ρ ο φ ο ρ ι ε ς τηλ: 2107763638 fax: 2107707211

Η "ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ"

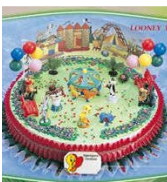
είναι το δικό σου βήμα

Παρακαλούμε, στείλε μας
σκέψεις,

προβληματισμούς,
αντιθέσεις

και ό,τι άλλο μέσα από την ειδικότητα σου και την ευαισθησία σου θα μπορούσες να μοιραστείς με τους άλλους για το γενικό καλό.

Αίθουσα Δεξιώσεων Πελοποννήσου 77
15341 Αγία Παρασκευή
Τ: 210 6542688
F: 210 6525453
E: info@daidalides.gr

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
Μαρόν
ΤΗΛ. 6548.838

Μπορείτε να βοηθήσετε!
Ελάτε μαζί μας!

Για πληροφορίες απευθύνεστε στο
ΑΓΑΠΑΝ, Ρηγάτος 14, Τ.Κ.: 106 74, Αθήνα
Τηλ.: 210 7291079, fax: 210 7210695
Επισκεφθείτε το site μας: www.agapan.gr ή
επικοινωνήστε μαζί μας, μέσω
e-mail:agapan@agapan.gr

Κάθε προσφορά προς το ΑΓΑΠΑΝ κάνει τη
διαφορά. Είναι πολύτιμη!

Ο αριθμός λογαριασμού του αιματίου μας είναι:

ALPHA BANK

ALPHA BANK (1080)

Αρ. Λογ/ού: 115 008101 272506

*No Anon. Προσβάσιμο Αθηνών-ΗΡΕΤΕΛ Αρ. Πρωτ. 367

«Όταν η Ιατρική επιστήμη
δεν μπορεί να προσθέσει
περισσότερες μέρες σε μία ζωή,
το Hospice Care προσφέρει
περισσότερη ζωή σε κάθε μέρα»

Dame Cicely Saunders